



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Michael. Baii Regii In S. Theolog. Profess. Acad.
Lovaniensis, Ad Qvaestiones Philippi Marnixij
Sanct-Aldegondi De Ecclesia Christi, & Sacramento Altaris
Responsio**

Bajus, Michael

Coloniae, 1579

VD16 B 930

Responsio ad Epistolam Sanct-Aldegondi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30353

AD QVAEST. SANCT-ALDEG.
RESPONSIO AD E-
pistolam D. Sanct-Aldegon-
di.



VM per otium relego
epistolam tuam, datam
quinta Nouembris anni
1577. Eruditissime Do-
mine, nonnulla occurre-
runt, de quibus visum
est aliquid breuiter dicere; id quod spero e-
ruditionem tuam non grauatè laturam,
quia id ipsum nominatim expetiit, de con-
stitutionibus Ecclesiasticis. Dicis itaque ti-
bi licere illud cum Chrystomo contem-
dere, multos quidem Spiritum sanctum ia-
ctare, sed qui propria loquantur, falsò illud
prætendere: id quod verissimè dicis, quia id
docet scriptura sacra, cum ait: Nolite om-
ni spiritui credere, sed probate spiritus si ex
Deo sunt. & rursus: Prophetæ duo aut tres
dicant, & cæteri dijudicent. Sed si quis hinc
conetur persuadere, veterum testimonia, &
decreta conciliorum, præsertim antiquorū,
quæ per multas annorum centurias à viris
doctissimis atque sanctissimis ad scriptu-
ras sacras discussa, tanquam à Spiritu san-
cto

M. BAII RESPONSIO.

Et o profecta, hactenus sine contradictione
recepta sunt, posse leuiter reijci; puto
quod non facile excusabitur à contemptu
eorum, quos venerari conuenit. Nam con-
cilijs generalibus, quæ communi patrum
consensu conclusa, à cunctis fidelibus re-
cepta sunt, etiam hoc accedit, quod non
immeritò existimentur, & præsumantur cō-
tinere sensum Ecclesiæ, de qua dicit Apo-
stolus, quod sit columna & firmamentum
veritatis; & generali sententia mandat Do-
minus, vt qui Ecclesiam nō audierit, sit tibi
sicut Ethnicus & publicanus. Quod verò
Maximino scribit Augustinus lib. 3. cap. 14
Nec ego Nicænum, nec tu debes Arimi-
nense tanquam præiudicaturus proferre
concilium; causamque subdit, dicens: Nec
ego huius authoritate, nec tu illius detine-
ris; non eo spectat, vt credatur Nicæni
concilij authoritas posse contemni: nam
paulò superius eodem capite dicit, Ho-
mouision in concilio Nicæno aduersus hæ-
reticos à catholicis patribus veritatis au-
thoritate, & authoritatis veritate firma-
tum. & lib. 2. contra epistolam Parmenia-
ni dicit, quod de ijs, qui ab Ecclesiæ vnita-
te separati sunt nulla quæstio est, qui in &
habeât baptismū & dare possint; hoc enim
inquit, in ipsa totius orbis vnitate discus-
sum

*Concilia
continent
sensum ecclē-
siæ, id est præ-
latorum.*

1. Timot. 3

Matth. 18.

AD QVAEST. SANCTALDEE.

sum, consideratum, perfectum atque firmatum est. & contra Donatistas lib. 6. cap. 2. dicit vniuersae Ecclesiae sententiam, plenarum concilij autoritate roboratam, atque firmatam. & lib. 7. c. 53. Id sit cura securae vocis asserere, inquit, quod vniuersitatis Ecclesiae consensione roboratum est. Non ergo vult Augustinus, vt credatur Nicæni, aliorumque conciliorum autoritas posse contemni, sed quia Catholici concilium Ariminense reprobant, & Maximinus concilium Nicænum non recipiebat, licet ipsum recipere debuisset, si catholicus fuisset, ideo dicit Augustinus, quod nec ipse Nicænum, nec Maximinus debebat Ariminense tanquam prauiudicaturus proferre concilium, quia vterque inutiliter protulisset. Nam quemadmodum Christus, cum Saduceis de resurrectione disputans, non prophetarum testimonijs quae tamen certa & longe apertiora erant, sed tantum usus est testimonijs quinque librorum Moysis, quos Saducei recipiebant: sic etiam Augustinus contra Maximinum ijs tantum testimonijs vtendum censebat, quae Maximinus recipiebat. Quamobrem si Maximinus licentia haeretica, scripturam aliquam verè canonicam reiecisset, sicut reieciebat concilium Nicænum, non ea aduersus illum vtendum esse

Math. 22.

cepe

M. BAIT RESPONSIO.

cenfuiſſet Auguſtinus, ſed tantum ijs, qua-
rum authoritati conſentiebat. Licet igitur
D. Auguſt. indicaret Concilium Nicænum
idoneum, vt apud fideles firmatum eſſe o-
ſtenderet, quod in illo concludum erat; at-
tamen quia Maximinus illud non recipie-
bat, ideo ait: Nec ego Nicænum, nec tu de-
bes Ariminenſe tanquam præiudicaturus
proferre Concilium.

Conſtitutiones Eccleſiaſticas in Chri-
ſti regno libenter agnoſcis, ſed addis ab
ipſo rege in quouis regno conſtitutiones
debere proficiſci, id quod etiam de Chriſti
regno veriſimè dicis. Sed debes aduertere
non eas tantum conſtitutiones à Chriſto
rege proficiſci, quas per ſemetipſum imme-
diatè conſtituit, ſed etiam quas per illos ſta-
tuit, quos peregrè proficiſcens conſtituit
ſuper familiam ſuam: ſicut oſtendit Chri-
ſtus rogans Phariſeos, vtrum baptiſmus Io-
annis eſſet è cælo, an ex hominibus? & præ-
ſupponens eſſe è cælo, id eſt, à Deo, licet eſ-
ſet baptiſmus Ioannis ab ipſo Ioanne inſti-
tutus: ſimiliter Apoſtolus 1. Corinth. 14.
vocans ea quæ ipſe ex data ſibi poteſtate
præcipiebat, Domini mandata. Si quis vi-
detur propheta eſſe aut ſpiritalis, inquit,
cognoſcat quæ ſcribo vobis, quod Domi-
ni ſunt mandata: Nam quemadmodum

d ad

Matth. 22.

AD QVAEST. SANCT-ALDEG.

ad Romanos 13. constitutio, seu manda-
 tum principis, Dei ordinatio nuncupatur,
 dicente Apostolo: Qui resistit potestati,
 Dei ordinationi resistit; sic etiam manda-
 tum præpositi ecclesiastici, cui Apostolus
 nos obedire & subiacere præcipit, Christi
 ordinatio est. Et quemadmodum ijs, qui
 ex spiritu sancto loquuntur, dicit Domi-
 nus: Vos non estis qui loquimini, sed spiri-
 tus patris vestri qui loquitur in vobis; sic e-
 tiam ijs, qui ex potestate sibi à Christo data
 aliquid rectè præcipiunt, iuxta D. Bernar-
 dum verè dicitur: Vos non estis qui præci-
 pitis, sed Christus, qui potestatem dedit, qua
 præcipitis. Vnde illud Moysis: Non enim
 contra nos est murmur vestrum, sed contra
 Dominum. & illud Domini ad Samuelem:
 Non enim te spreuerunt, sed me. Si quis lo-
 quitur, inquit Petrus 1. Epistolæ cap. 4. tan-
 quam sermones Dei, si quis ministrat, tan-
 quam ex virtute quam administrat Deus,
 igitur si quis præcipit, tanquam ex potesta-
 te quam à Deo accepit: nam de præceptis,
 quæ per Dominum dederat Apostolus;
 Namq; qui hæc spernit, inquit, non homi-
 nem spernit, sed Deum, qui etiam dedit spi-
 ritum suum sanctum in nobis. Quod autem
 præfecti ecclesiastici præcipiendi potesta-
 tem habeant, ostendit verbum, obedite, to-
 ties

Heb. 13.

Math. 20.

Exod. 16.

1. Reg. 8.

M. BAII RESPONSIO.

ties in scripturis eis, qui illis subsunt, attri-
 butum; quia nemo dicitur obedire prae-
 cepto, sed ex legitima potestate praecipienti.
 Quemadmodum autem de principibus non
 ex potestate sibi data, neque ex proximi dile-
 ctione sibi à Deo inspirata, sed ex praesum-
 ptionis audacia, & ex amore sui, qui ex
 mundo est, iuxta concupiscentias suas ali-
 qua constituentibus, ait Dominus per Pro-
 phetam: Ipsi regnaverunt, & non ex me: *Osee 8.*
 principes extiterunt, & non cognoui. &
 Christus in Evangelio: Regnum meum non *Ioanni 18.*
 est de hoc mundo. Nam qui ex hoc mundo
 regnant, hi non regnant ex Deo, & contra;
 sic etiam de praepositis Ecclesiae, quae sua
 sunt docentibus, aut iuxta concupiscentias
 suas, non ex accepta potestate, sed ex sua
 praesumptione aliqua constituentibus, re-
 ctissime dicitur: Frustrà me colunt docen- *Matth. 23.*
 tes doctrinas & praecepta hominum, haec e-
 nim hominum proprie sunt, quae Dei non
 sunt. Porro quemadmodum filius patri o-
 bediens praecipienti, ut vel literas discat, vel
 rem familiarem curet, non aliud facit, quam
 praecipit Deus, dicens per Apostolum: Fi-
 lii obedite parentibus. Nec verbo Dei quic-
 quam addit, sed illud tantum facit, quod
 praecipit Deus: Sic etiam imminente an- *Ephes. 6.*
 nua passionis Christi memoria, ex con-
 d 2 stitu-

AD QVAEST. SANCT. ALDEG.

Heb. 13.

Luc. 12.

Luc. 10.

stitutione Ecclesiastica ieiunans, audit vo-
 cem Domini, dicentis: Obedite praepo-
 sitis vestris, & subiaceite eis. Nec ad verbum
 Dei quicquam addit, sed illud tantum fa-
 cit, quod mandavit Deus. Sicut & ipse pre-
 positus dans tritici mensuram, & superero-
 gans mandatum, quod a latronibus lau-
 cio, & in stabulo iacenti iudicat esse neces-
 sarium, non addit aliquid ad verbum Dei,
 sed id tantum facit, quod Dei verbum illi
 praecipit. Nam si aliquid praecipere, quod
 non est in verbo Dei expressum, semper es-
 set aliquid verbo Dei addere, tunc neque
 princeps subdito, neque pater filio aliquid
 praecipere posset, sed id tantum annuncia-
 re quod praecipit Deus, ac per hoc neque
 subditus principi obediret, neque filius pa-
 tri, sed Deo tantum, quia, vt diximus, ne-
 mo dicitur obedire praconi, sed tantum
 praecipienti. Et si aliquid praecipere, quod
 non est expressum in scripturis sanctis, est
 addere ad verbum Dei: igitur docere, aut
 scribere aliquid, quod non est expressum
 in scripturis sanctis, est addere ad verbum
 Dei, & sic de rebus sacris inter nos confe-
 rentes, siue scripto, siue verbo, multa ad ver-
 bum Dei adderemus, contra expressum
 Dei mandatum per te adductum: Non ad-
 das ad verbum Dei, neque minuas ex eo; il-
 ludque

M. BAIL RESPONSIO.

ludque nobis obseruandum esset, quod in Collegijs Theologicis tempore prandij & cœnæ obseruatur, vt vno sacram scripturam legente cæteri taceant. Si forte per hæc non sit tuæ eruditioni in his, quæ ex epistola tua attigi, factum satis, licebit accepto responso adhuc de eisdem latius con-

ferre. Bene vale, 28. Nouem-

bris 1577. Lo-

(uanij.)

Tuus Michael de Bay.



d 3

RESPON-